

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput IV. De plurium Beneficiorum detentoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C. 1547.

cujus urbium muris cinctarum Parochi quodam Doctoratus honore insignes esse jubentur: Constitutio vero, quæ in hoc capite allegata incipit: *Quia nonnulli solum illis, qui in suis Parochiis residere, ac officii sui munia per semetipsos exercere possunt, Ecclesias committere præcipit, atque illud decretum, quod incipit: Grave nimis: statuit, ut prætermisissis indignis idoneos assumant, qui Deo & Ecclesiis velint, & valeant gratum impendere famulatum, fiatque de hoc in provinciali concilio diligens inquisitio annuatim, ita, ut qui post primam, & secundam correctionem fuerit repertus culpabilis, a beneficiis conferendis per ipsum Concilium suspendatur, instituta in eodem Concilio persona provida & honesta, quæ suspensi suppleat defectum in beneficiis conferendis.*

CAPUT IV.

De plurium Beneficiorum detentoribus.

Quicumque de cetero plura curata, aut alias incompatibilia Beneficia Ecclesiastica, sive per viam unionis ad vitam, seu commendæ perpetuæ, aut alio quocunque nomine & titulo contra formam sacrorum Canonum, & præsertim constitutionis Innocentii tertii, quæ incipit, de multa, recipere ac simul retinere præsumpserit, beneficiis

ficiis ipsis juxta ipsius constitutionis dispo- Sæcul. XVI.
sitionem. ipso jure, etiam præsentis Cano- A. C. 1547.
nis vigore, privatus existat.

Hoc capitulum emendat abusum eo tempore plurimum invalescentem; nam tunc temporis Canonorum potissimi Parochiales possidebant Ecclesias, quibus per alios præerant; alii vero duo, quibus annexa erat animarum cura, obtinebant beneficia: Porro id valde mirum est, quod prima hujus capituli pars, ne de cetero ejusmodi abusus fiat, provideat, nec plurium beneficiorum, quæ curata, appellantur, possessores ad ea dimittenda, unumque eorum duntaxat, retinendum adstringat. Magis adhuc admiratu dignum est, quod Clerus Gallicanus non modo omnes hujus capituli partes juxta piam Synodi mentem non acceptaverit, sed insuper etiam anno Christi millesimo sexcentesimo decimo declarationem quamdam ab Henrico IV. Rege, & aliam itidem Anno Salutis millesimo sexcentesimo vigesimo a Ludovico XIII. obtinuerit, vi cujus Ecclesias Parochiales, & præbendas saltem illi, qui eas jam tum possidebant, retinere permetterentur. Ceterum ejusmodi privilegia a pluribus Ecclesiarum Cathedralium capitulis tempore schismatis, vel a summis Pontificibus Avenionæ agentibus fuere extorta; verum Ju-

Sæc. XVI.
A.C. 1547.

risprudencia postmodum ejusmodi edita, quibus hæc privilegia cuidam Decretali perperam intellectæ innixa firmabantur, correxit, sæpiusque decretum fuit, quod insuperhabita veteri consuetudine Canonicus Parochiale Beneficium possidens seligeret, quodnam ex duobus beneficiis retinere velit, secus neutrum obtinere valeret. Porro ceteris magis celebre est edictum, quod Andegavi contra Martinaldum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto fuit editum circa præbendas, atque Ecclesias Parochiales, quas simul possidere non licet.

CAPUT V.

De pœnis contra plura Beneficia possidentes.

Ordinarii locorum quoscunque plura curata, aut alias incompatibilia Beneficia Ecclesiastica obtinentes, dispensationes suas exhibere districte compellant, & alias procedant juxta constitutionem Gregorii decimi in generali Lugdunensi Concilio editam, quæ incipit, Ordinarii: quam eadem sancta Synodus innovandam censet, & innovat, addens insuper, quod ipsi Ordinarii etiam per idoneorum vicariorum deputationem, & congruæ portionis fructuum assignationem, omnino